

Văduva din Nain

La poarta cetății Isus s-a oprit,
Căci o mare mulțime cu El a venit.
Iar o altă mulțime în față era,
Căci o mamă, copilul spre groapă și-l ducea.
În racla deschisă, în tristul sicriu,
Dormea somnul morții al ei singur fiu.
Și fiul și tatăl s-au dus, au plecat,
O văduvă tristă plîngea neîncetat.

Cor:

Ridică-te, spun, tinerele,
Din moartea păcatului tău.
Isus se atinge de tine,
Întoarce-te la Dumnezeu.

Plîngeau bocitorii, și mama plîngea,
Mulțimea cetății spre raclă privea.
Speranța femeii s-a stins și s-a dus;
Dar iată spre raclă se-ndreaptă Isus.
Isus se atinge-apoi de sicriu,
Îl strigă și-l cheamă pe-al văduvei fiu.
Copilul trăiește, Isus l-a-nviat,
Și mamei iubite din nou i l-a dat.

O, soră, și tu poate ai un băiat
Ce nu mai acultă și-i mort în păcat.
Isus e același, și azi e cu noi,
El poate să-ți deie copilul 'napoi.
Pe tineri Isus îi iubește, să știți.
De-aceea voi tineri, la Domnul veniți.
În racla păcatului, morți nu mai stați,
În Casa cerească sînteți așteptați.

Amin